

A Pécsi Ítéltábla a Kiss Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - az Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviseleti Osztály által képviselt **alperes neve** (címe) I. r. alperes ellen kártérítés iránti perében a ... Törvényszék 2015. november 23. napján kelt .../80. számú ítélete ellen a felperes részéről 82. sorszámmal előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a felperest terhelő, állam részére fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 300.000.-(háromszázezer) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság külön felhívására az államnak 400.000 (négy százezer) forint feljegyzett másodfokú eljárási illetéket.

A pártfogó ügyvéd díjának viselésére 100 %-os mértékben a felperes köteles.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét - melyben összesen 35.000.000 forint nem vagyoni kártérítést és 7.000 forint, továbbá 377.997 forint vagyoni kártérítést, valamint a ... Bíróság .../15. számú keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító végzése hatályon kívül helyezését és a végrehajtás megszüntetését kérte - elutasította. Döntését azzal indokolta, hogy ugyan a felperes a keresetet többszöri felhívásra sem pontosította, az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 339.§-a és a Ptk.349.§-a alapján az előterjesztett keresete érdemi vizsgálata a kötelessége volt, e keresetnek azonban már a jogalapja sem állt fenn, ezért az összecszerűségét nem kellett vizsgálni. Megállapította, hogy sem a ... Bíróság, sem a másodfokon eljáró I. rendű alperes nem tanúsított olyan jogellenes magatartást, mulasztást, amellyel okozati összefüggésben a felperes alappal érvényesíthetne kártérítési igényt, a következetes bírói gyakorlat szerint a bíróságok kártérítési felelősségre vonására nem ad alapot a jogalkalmazása során kialakított döntésének vitatása. Ezenkívül a felperes nem jelölt meg olyan okot, körülményt, ami a bíróságok jogszabályba ütköző eljárását jelentené. Utalt arra is, hogy a kártérítési bíróság nem újabb jogorvoslati fórum, tehát a bíróság kárfelelőssége megállapítása esetén sem tehetne intézkedést a vitatott határozatok tekintetében.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és az I. rendű alperes kereseti kérelemmel egyező marasztalását. Utalt arra, hogy a keresetben megjelölt eljárásokban jogi képviselő nélkül járt el, a bíróságok kioktatási kötelezettségüknek nem tettek eleget, ezzel összefüggésben kár érte. Álláspontja szerint egyértelműen megjelölte, hogy milyen eljárási cselekmény miatt jogszabálysértőek a bíróságok

eljárásai, nehezményezte, hogy az elsőfokú bíróság az orvosszakértő kirendelésére tett indítványáról nem döntött, szakértői bizonyítást nem rendelt el. Vitatta a pertárgyérték összegét is, álláspontja szerint alperesenként 5.000.000 forint megfizetésére terjesztette elő kereseti kérelmét, az I. rendű alperessel szembeni kereset pertárgyértéke 5.000.000 forint, így az ennek alapján fizetendő eljárási illeték összege nem 1.500.000 forint.

Az I. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és abból érdemben helyes jogi következtetést vont le, az ítélet jogi indokolását - a fellebbezésre is tekintettel - a másodfokú bíróság az alábbiakkal egészíti ki:

A Pp. 3. § (2) bekezdés 2. mondata szerint a bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakzerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe. A felperes a kereseti tényállításokból megállapíthatóan kárigényét nem csak a Ptk. 349.§-ára alapította, hanem hivatkozott a tisztességes eljáráshoz való joga megsértésére is, ezért a másodfokú bíróság a felperes keresetét e ténybeli alapon, a Pp. 2.§ (1) bekezdése alapján is előterjesztettnek tekintette, és a felperesi kerestet e jogcímen is vizsgálta.

A Pp. 2.§ (1) bekezdése szerint a bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1.§-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse. E rendelkezés a „fair” eljáráshoz való jog egyes elemeinek érvényre juttatását teszi a bíróság feladatává, ide tartozik a tisztességes eljárás követelménye, az esélyegyenlőség biztosítása a felek részére, a törvényesen felállított független és pártatlan bírósághoz való jog, és az ügyek ésszerű időn belüli elbírálása követelménye, valamint a tárgyalás igazságossága. Az I. rendű alperes nem sértette meg ezen elvek egyikét sem. Az első fokon eljáró ... Bíróság a felperes kereseti kérelmét az I. rendű alperes vonatkozásában azért utasította el, mert a felperes nem helyes alperest jelölt meg, míg II. és III. rendű alperes vonatkozásában nem tett eleget a bíróság hiánypótlási felhívásának. Ezt a határozatot hagyta helyben az I. rendű alperes, egyetértve annak jogi indokaival. Ezzel a döntéssel az I. rendű alperes a felperes bírósághoz forduláshoz, igazságos tárgyaláshoz való jogát nem sértette meg, a döntés eljárási jellegű döntést volt, ahhoz anyagi jogerő nem fűződött, ezért lehetősége volt a felperesnek arra, hogy a keresetet 30 napon belül hiánytalanul újra benyújtsa - erről tájékoztatást is kapott-, másrészt a pert hiánytalan keresetlevéllel - elévülési időn - belül bármikor újra megindíhatta volna. Mind az első-, mind a másodfokú eljárásban a bíróság ésszerű határidőn belül hozta meg döntését, a szakértői bizonyítás pedig a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítása folytán fel sem merülhetett.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes a Ptk. 339.§-ra, illetve 349.§-ra alapított kárigénye is alaptalan. A kártérítési felelősség körében elsődlegesen azt kellett vizsgálni, hogy az I. rendű alperes terhére rótt magatartás egyáltalán okozati összefüggésben áll-e a felperes által állított kárral, ha ugyanis a megjelölt magatartás kárt nem eredményezett, akkor fel sem merülhet a magatartás jogellenességének, felróhatóságának vizsgálata, a polgári jog ugyanis nem a magatartást, hanem annak következményeit szankcionálja. A felperes állítása szerint az alperesi magatartással okozati összefüggésben következett be az egészségromlása, azt azonban meg sem jelölte, hogy a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítása milyen összefüggésben állhat

az alperesi magatartással. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes által állított kár és a megjelölt alperesi magatartás között semmiféle okozati összefüggés nem áll fenn, ilyet a felperes nem jelölt meg, a keresetet helyesen ezért kellett elutasítani, és ezért az alperesi magatartás felróhatóságát vizsgálni sem is kellett.

Egyetért a másodfokú bíróság a felperesnek azzal az álláspontjával, hogy az I. rendű alperessel szembeni kereset pertárgyértéke nem 35.000.000 forint. A felperes a korábban perben állt alperesekkel szemben egyenként 5.000.000 forint kártérítési igényt kívánt érvényesíteni. Az első fokú eljárás során 2015. november 26. napján tartott tárgyalásról készült .../80. szám alatti jegyzőkönyvben a felperes nyilatkozata félreérthetően került rögzítésre, az I. rendű alperessel szembeni keresete már csupán 5.000.000 forint pertárgyértékű, és ennek alapulvételével kell a peresztes felperest terhelő feljegyzett eljárási illeték összegét megállapítani az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (1), valamint a 42.§ (1) bekezdés a) pontja alapján. A másodfokú bíróság ezért a felperes által államnak fizetendő feljegyzett elsőfokú eljárási illeték összegét 300.000 forintra leszállította, és ebben a részben az ítéletet megváltoztatta a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján.

A felperes fellebbezése a keresete érdemi részét tekintve alaptalan volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése, az Itv. 74.§ (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült illetékköltség viselésére köteles, melynek összege 5.000.000 forint pertárgyértékre tekintettel az 400.000 forint.

Az eljárás során a felperes költségmentességben nem részesült, ezért a Pp. 87.§ (2) bekezdése alapján, figyelemmel a Pp. 78. § (1) bekezdésére is, a másodfokú bíróság megállapította, hogy az őt képviselő pártfogó ügyvéd díját 100 %-os mértékben köteles viselni.

Pécs, 2016. szeptember 21.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró